

Név: Dr. Kiss István

Kor:34. év

Eredeti szakma:élelmiszermérnök, borász

Család: felesége pszichológus, egy 3, és egy 5 éves gyermekük van

Kedvenc könyv: Bulgakov: Mester és Margarita, de egyébként a történelmi regények,

Kedvenc zene: vegyes fogysztású vagyok,

Kedvenc bor: a jól elkészített Száraz szamorodni

A címet ugyan láthatóan viccnek szánta a Tokaj Kereskedőház Zrt. nemrégiben kinvezett ifjú vezérigazgatója, de komolyan gondolja, hiszen egy olyan széket foglalt el a közelmúltban, amely az államé, de az eredményes gazdálkodás itt sem elhanyagolható. -A kormányzat környékén ismét többször szóba került a társaság privatizációja, de éppúgy, mint 1993 óta sok esetben, az ellenzék tiltakozott, aztán a kormány visszakozott, így a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. keze alá került a cég. Vajon miért ez a nagy érdeklődés mindig, hiszen ha a cég eredményességet nézzük, ez nem indokolt...

- A Tokaj Kereskedőház nemzeti kincs. Igaz a 8,5 milliárdos cégnek évente jó ha 100 millió eredménye van, ami nem nagy, - bár ez az 1-1,5 százalékos eszközarányos nyereség egy ekkora borászati komplexumnál elfogadott - de a presztizse annál inkább. Azt mondom, hogy “tisztá kezű ember” ezt nem akarhatja magáénak, mert ez befektetésnek nem éri meg. Kinek éri meg ez mégis? Az államnak, akinek presztizst jelent, mint mondtam, a 170 dolgozónak, akinek innen megélhetése van, és annak a 2200 gazdának, aki ide termel, beszállít, s innen biztos jövedelemre számíthat.

- Belevágtunk a közepébe, de engem az is érdekel, hogy honnan ez a kötődés a borhoz?

- Az első és legfontosabb talán, hogy hegyaljai, pontosabban tolcsvai vagyok, A sárospataki gimnázium után a képezésemet többek között a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen (Budapest) élelmiszer mérnöki szakán szereztem, majd a borászatra és a folyamat tervezésre szakosodtam. Ennek nagy hasznát vettem akkor amikor a családi borászatot kellett felépítenünk. Így aztán nem csoda, hogy a doktorimat is a “Membrántechnológia alkalmazása a borászatban” címmel írtam meg, s 2007-ben meg is védtem. Közben nemzetközi gyakorlatot szereztem Brazíliában, Franciaországban és a rajnai borvidéken. 2004-től a nemzetközi Európai Borlovagrend Tagja vagyok, 2005-től a Tokaj Vinum Hungaricum Egyesület alelnöke, 2008-tól az Európai Borlovagrend Bortanácsnoka, 2007-ben lettem az év borásza, és 2009-től a Magyar Tudományos Akadémia Agrárműszaki Bizottságának tagja. Nem hiszem, hogy ennél több kötődés kell.

-Mi volt az a meggyőző érv vajon, ami miatt a tizenegynéhány pályázó közül Önre esett a voks?

- Erre igazság szerint nem tőlem kellene választ kérni, de úgy érzem ami igazán döntő érv lehetett, hogy ismerem a borpiacot, a technológiát, a vállalat vezetésében is van gyakorlatom, igaz nem ekkora méretben, és hogy olyan konkrétumok szerepeltek a pályázatomban, hogy látható volt a tapasztalat, meg az is, hogy elődömnök azt a programját, amely a stabilitás megteremtéséről szól, folytatni akarom, még hozzá bevonva a termelőket és a dolgozókat. Valódi integráció kell, ahol a termelőnek akár az EU-s pályázat megírásához is segítséget nyújtunk, meg az önrész megfinanszírozásához is, csak biztonsággal kötődhessen a kereskedőházhoz. Így nekünk is, s neki is a gazdálkodásban a biztonság és a stabilitás less a legfontosabb elem, s a minőségi termelés, borászkodás.

- Úgy tudom arra is van programja, hogy hogyan lehet erősíteni a kereskedőház pozícióját külföldön?

- Illetve pontosabban a keleti piacok felé való terjeszkedésre, mert meggyőződésem, hogy oda kell visszavinnünk a tokajit, hiszen ott ismerték és szerették. Azóta viszont felnőtt egy generáció, s nekünk ezt a régi területen lévő új fogyasztót kell megnyernünk, mert ez óriási piac. A bevezetett új technológia lehetővé teszi, hogy olyan minőségi bor kerüljön a piacokra, ahol az ár-érték arány növekszik. Szerintem nem kell nekünk semi újat kitalálnunk, csak alkalmazkodnunk a világ borpiacának megváltozott körülményeihez, s jól sáfárkodni azzal a

csodával, amit tokaji bornak neveznek.

-OBE-